

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **Ł. K.**

podejrzanego o popełnienie czynów z art. 190 § 1 k.k. i in.,

z wniosku prokuratora o umorzenie postępowania i zastosowanie środka zabezpieczającego,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 czerwca 2025 r.,

wniosku Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

postanowił

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Bochni.**

UZASADNIENIE

Ł. K. jest podejrzany o popełnienie trzech czynów zabronionych, w tym o to, że w dniu 3 października 2023 r. w K., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, poprzez przesyłanie wiadomości mailowych oraz wykonanie połączeń telefonicznych do sekretariatu IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Krakowie, kierował groźby pozbawienia życia i zdrowia dotyczące Przewodniczącej IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu

Okręgowego w Krakowie sędzi X. Y., które to groźby wzbudziły u niej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, czym wywierał wpływ na czynności urzędowe Sądu Okręgowego w Krakowie IV Wydziału Karnego Odwoławczego, celem odroczenia posiedzenia wyznaczonego na dzień 9 października 2023 r. w sprawie z zażalenia na postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego i umieszczeniu go w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym, t.j o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. i art. 232 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

W dniu 27 marca 2025 r. prokurator wystąpił do Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z wnioskiem o umorzenie postępowania prowadzonego przeciwko Ł. K. i zastosowanie względem niego środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia w zakładzie psychiatrycznym.

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, będący sądem miejscowo właściwym do rozpoznania wniosku prokuratora, postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2025 r., sygn. akt II K 371/25, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie niniejszej sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na zagrożenie dobra wymiaru sprawiedliwości, wynikające z faktu, że jedną z osób pokrzywdzonych czynami Ł. K. jest powszechnie znana sędziom orzekającym w Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie sędzia X. Y., będąca przewodniczącą wydziału rozpatrującego środki odwoławcze od orzeczeń wydawanych przez właściwy miejscowo Sąd. Okoliczność ta mogłaby wzbudzić wątpliwości co do rozpoznania zażalenia w sposób w pełni obiektywny przez Sąd miejscowo właściwy, a także wpłynąć negatywnie na sprawność przebiegu postępowania – w związku ze spodziewanymi licznymi wnioskami sędziów o wyłączenie od rozpoznania sprawy ze względu na dobrą znajomość zawodową i prywatną z pokrzywdzoną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny.

Przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 § 1 k.p.k. może nastąpić tylko wyjątkowo, gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Do okoliczności za tym przemawiających należą między

innymi sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (choćby mylne) o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób w pełni obiektywny przez sąd miejscowo właściwy. Obowiązek wykazania, że zachodzą takie przesłanki spoczywa na sędziu występującym z inicjatywą w trybie art. 37 § 1 k.p.k.

Temu obowiązkowi Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie sprostał. Powołane w postanowieniu okoliczności sprawy, w szczególności związane z osobistym zainteresowaniem rezultatem przedmiotowego postępowania przewodniczącej wydziału odwoławczego sądu nadrzędnego nad miejscowo właściwym, mogą bowiem budzić nie tylko u podejrzanego, ale także u innych osób uzasadnione wątpliwości co do bezstronnego i obiektywnego rozpoznania sprawy przez Sąd Rejonowy dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie. Dobro wymiaru sprawiedliwości polega tymczasem nie tylko na zapewnieniu bezstronności subiektywnej sądu, ale także na zabezpieczeniu zewnętrznych przejawów tej bezstronności. Dlatego bezpośredni związek przedmiotowej sprawy z osobą sędzi X. Y. i, szerzej, z działalnością Sądu Okręgowego w Krakowie, przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi rejonowemu, spoza okręgu krakowskiego.

Nie bez znaczenia jest przy tym również eksponowana w treści postanowienia potrzeba zagwarantowania sprawności postępowania, biorąc pod uwagę, że podejrzany aktualnie przebywa w areszcie.

O wyborze sądu przekazania zadecydowało kryterium terytorialne. Sąd Rejonowy w Bochni znajduje się w stosunkowo niedalekiej odległości od sądu miejscowo właściwego, co ma znaczenie z punktu widzenia ekonomiki procesowej, a jednocześnie nie jest jednostką podrzędną względem Sądu Okręgowego w Krakowie, co, biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, powinno zapobiec ewentualnym obawom o rozpoznanie wniosku prokuratora w warunkach braku bezstronności.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.I.]

[a.ł]

